

Regeringens Handelspolitik, den Handelspolitik, som Venstre agter at føre, og dersom den højtærede Statsminister har til Hensigt at holde Spørgsmaalet hen i Taage, at knæsette Tvetydigheden, at apo-teosere Tvetydigheden. ...

Formanden: „Tvetydighed“ forekommer mig ogsaa at være et urigtigt Udtryk.

Holstein: ... vil jeg fastholde min Dagsorden, fordi der er en saadan Taage, Uklarhed og Usikkerhed overfor Byerhvervenes fremtidige Skæbne, og fordi dette er et Fænomen, som man fra konservativ Side absolut maa protestere imod. Altsaa, baade af saglige og af politiske Grunde ønsker jeg at fastholde min Dagsorden. Som en Protest, en svag Protest — det ved jeg —, men en Protest, som jeg tror vil finde Genklang i mange konservative Byvælgerkredse, vil jeg fastholde min Dagsorden overfor den højtærede Regering.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Holstein mener, at det er en Fordel ved hans Dagsorden, at man derigennem faar Ministeriets Handelspolitik taget ud af den øvrige Forhandling. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret deri; det forekommer mig, at de Indvendinger og Indsigelser, der er gjort derimod, er berettigede. Det, man har taget ud af den øvrige Forhandling, er ikke Ministeriets Handelspolitik, men det er Folketingets politiske Stilling til Ministeriet i Anledning af Landbrugsministerens Tale. Det er det, man har taget ud og gjort til Genstand for en Forhandling i Dag, som jo aldeles ikke har nogen anden Karakter end denne: at drøfte Ministeriets politiske Stilling. Er det nu fornødent igen at drøfte Ministeriets politiske Stilling, efter at vi har gjort det ved Indledningen af denne Debat? Det forekommer mig, at det er det afgjort ikke. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, at denne Gang faar vi hele Spørgsmaalet samlet. Nej, det faar vi ikke. Naar denne Debat er færdig, vil Spørgsmaalet blive behandlet videre; de Spørgsmaal, som er rejst i Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Drachmann og Landbrugsministeren, vil jo vedblivende blive drøftet. En bedre Ordning af vore Forhandlinger kan sikkert ikke tilvejebringes ved, at der stilles en i det foreliggende ubegrundet politisk Dagsorden, og jeg for mit Vedkommende beklager kun, at denne Dagsorden, som var rettet paa at sætte de Konservative i Bevægelse — hvad den umuligt kunde

—, i Stedet for har sat Socialdemokraterne i en saa stærk Bevægelse. Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem Hr. Holstein, som den Dag, da der stemtes over Dagsordenen, udtalte sig forholdsvis optimistisk, om end skeptisk, overfor Muligheden af, hvad det konservative Samarbejde kunde udvikle sig til; i anden Akt, da han saa hurtigt har set, hvordan Virkeligheden vilde blive — hvad jeg havde troet, han med sin Skarpsindighed kunde have set allerede da —, har grebet Lejligheden til at stille denne Politik i Belysning, og hans Dagsorden er meget vel egnet til at stille den i Belysning. Men man behøver ikke nogen Dagsorden for at stille den højtærede Regerings Politik og Samarbejdet i Belysning. Det kan det ærede Medlem ogsaa gøre ved de Taler, han holder. Hvad vi har forhandlet i Dag, er den nuværende Regering og det nuværende Samarbejde, og herom er der i Virkeligheden slet ikke den mindste Uoverensstemmelse i Folket eller i Folketinget. At det nuværende Ministerium er umuligt, det mener alle i denne Sal, alle — med Undtagelse af nogle enkelte af Ministrene.

Formanden: Det tør det ærede Medlem vist ikke forudsætte.

Rode: Det er i hvert Fald en Anskuelse, som jeg maa mene det ligger indenfor det parlamentarisk tilladelige at fremsætte. Det er min Opfattelse, at alle mener, at dette Ministerium slet ikke kan regere. Men af hvilken Grund skal man dog søge ved en Afstemning her at tilvejebringe den Opfattelse, at over Halvparten af dette Ting mener, at denne Regering kan regere? Det er jo aldeles ikke Halvparten af dette Ting, som mener det. Er der nogen Uoverensstemmelse her i Folketinget eller i Folket om Samarbejdets Art, om, at der slet ikke er noget Grundlag for hele dette Samarbejde, fordi det i saa væsentlig Grad hviler paa forskelligartede Principper, at det slet ikke kan blive til noget? Hvorfor skal man da give det konservative Folkeparti og Venstre Lejlighed til paa ny ved en højtidelig Dagsorden at træde frem, som om de aktivt samarbejdede? Det eneste Øjeblik, hvor de aktivt samarbejder, er jo det, hvor de stemmer sammen om en Dagsorden her i Folketinget, ellers aldrig.

Saa mener man, at det er selve Importreguleringsspørgsmaalet, som gør det nødvendigt. Ja, jeg maa erkende mig enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard